

Základní škola Třebíč, Benešova

GAG-BEN

ČASOPIS, KTERÝ INSPIRUJE, POBAVÍ, INFORMUJE

Nejzajímavější články

Kultura

Pokusy o recenze

Královna Alžběta: Zlatý věk

Můj názor na tento film je velmi nevyvážený. Mám z něj vcelku smíšené pocity a nejsem si tak zcela jistá, že jsem všechny věci ve filmu pochopila. Možná, že je to jenom tím, že jsem ještě moc mladá na to, pochopit vnitřní pochody takové osobnosti, protože si neumím představit, co je to zodpovědnost...

Více na str. 4

Kultura

Tancujte se Sillent Hill

Sillent Hill je nová taneční skupina v Třebíči, která se soustřeďuje hlavně na hip-hop. Učíme se všechny druhy hip-hopu, např.: lockin, poppin, house, break dance, new style...

Více na str. 6

Příroda

Víte, co je hipoterapie?

Několik lidí v našem okolí jezdí na koních a provádí s nimi hipoterapii. Tuto terapii využívají některé jezdecké kluby. Na hipoterapii musí být kůň speciálně vycvičen. Terapie pomáhá k zlepšení zdravotního stavu...

Více na str. 16

Před muzeem

Foto: Jan Pohořelický

Život kolem nás

Navštívili jsme muzeum Mercedes-Benz

Výměnné pobyty mají na naší škole již dlouhou tradici

Ve dnech 8. - 14. října jsme s naší třídou navštívili městečko Grossbottwar v Německu. Ubytování jsme byli v rodinách u našich kamarádů ze spřátelené školy.

Vyjeli jsme ve středu ráno. Cesta byla velmi dlouhá, trvala deset hodin. Po příjezdu jsme se všichni seznámili...

Více na str. 13

BOJ O KLUKA

Máte rádi seriálové zápletky?

Čtěte GAG-BEN!

Chcete se dozvědět, jak řeší své problémy holky v nové FOTOSTORY? Kupujte si GAG-BEN! V každém dalším čísle najdete pokračování.

!!! SOUTĚŽ SOUTĚŽ SOUTĚŽ!!!

Soutěž pro čtenáře Gag-Benu

Napiš názvy všech celovečerních filmů Jana Hřebejka.

Kdo bude mít nejvíce filmů, vyhrává!

Podepsané odpovědi vhazujte do schránky u vchodu školy do 15. listopadu.

Život kolem nás

Jezdíte rádi vlakem?

Líbí se vám staré mašinky? Chcete se dozvědět o vlcích něco zajímavého? Sledujte naše stránky! Kdo vynalezl první vlaky?

Řecký vynálezce nazývaný Heron z Alexandrie, který žil v Egyptě asi ve 2. a 1. stol. př. n. l., jako první ukázal, že pára by mohla být využívána pro pohyb předmětů...

Více na str. 8

Sport

Atletická příprava

Atletická příprava je sportovní kroužek pro kluky a holky z třetích až pátých tříd. Tréninky jsou v pondělí od 15:00 do 16:30 a ve středu od 13:30 do 15:00. Trenéři přípravy jsou pan učitel Míkoláš a pan učitel Štěpnička...

Více na str. 17

Zábava

Myšák Majki

Jak se narodil

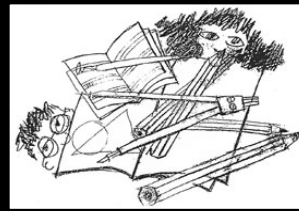
Majki se narodil v normální myší rodině, která žila v přístavu, kde se nakládaly lodě, které pluly do dalekých krajů s různým nákladem. Ale když kolem projelo pizza auto, všechny myšky vylezly a dívaly se, kam jede...

Více na str. 20

OBSAH

Obsah		Kam na agility v Třebíči.....	14
Obsah.....	1	Jaké je vaše nejoblíbenější zvíře?.....	15
Složení redakce.....	1	Jorkšířský teriér.....	15
Úvod		Víte, co je hipoterapie?.....	16
Slovo šéfredaktora.....	2	Zúčastnila jsem se „Židličkované na koních“.....	16
Ředitelské okénko.....	2	Sport	
Z dopisu patrona školy pana Kevina Dowsetta.....	2	Atletická příprava.....	17
Kultura		Běhej, skákej, házej.....	17
Pruhovaná plavba.....	3	Semifinále mistrovství ČR družstev starších žáků.....	17
Pokusy o recenze.....	4	Třebíčské děti se staly olympioniky.....	18
To je ve hvězdách.....	6	V Třebíči se konalo mistrovství ČR v atletice.....	19
Tancujte se Sillent Hill.....	6	Zábava	
Život kolem nás		Z vlastní tvorby.....	20
Navštívte s námi Jižní Ameriku.....	7	Co jsme se dozvěděli.....	20
Jezdíte rádi vlakem?.....	8	Boj o kluka.....	21
Zajímá vás vesmír?.....	9	Složení redakce	
Pokračujeme v preventivním programu.....	9	Šéfredaktor: Kristýna Bušová	
Varujeme před žloutenkou.....	9	Zástupce šéfredaktora: Michaela Cahová	
Učili jsme se netradičně.....	9	Grafik: Michaela Cahová	
Dopis praktikantky.....	9	Rubriky:	
Setkali jsme se opět po prázdninách.....	10	1. Kultura - Michaela Pavlečková, Alžběta Pospíchalová	
Přijeli kamarádi z Dánska.....	10	2. Život kolem nás - Lukáš Abrahám, Lucie Deabisová, Dominik Jeřábek, Liliya Moldovan, Anna Pohořelická, Anetta Veškrnová	
Pravěk na vlastní ruce.....	11	3. Příroda - Kristýna Kazdová, Martina Kloudová, Kristýna Krajčová, Kamila Němcová	
Člověk a čas.....	11	4. Sport - Zdenka Kolářová, Jan Mikoláš, Tomáš Tůma	
Povídala jsem si s policistou.....	12	5. Zábava - Jana Dvořáková, Klára Matoušková	
Navštívili jsme muzeum Mercedes-Benz.....	13	Koordinuje: Eva Pokorná	
Drobtý z konce minulého školního roku.....	13	Tisk: Jitka Pantůčková	
Příroda		Vydává: ZŠ Třebíč, Benešova	
Anglický plnokrevník.....	14		

Slovo šéfredaktora

Vítám Vás všechny v novém školním roce!!!

Co všechno se změnilo? Všichni jsme v novém ročníku, máme nové učivo, více hodin. Máme ve škole nové prvňáčky a naši kamarádi z devátých tříd už jsou dávno pryč. Ale jedna věc je pořád stejná. Stále vychází a doufám, že ještě dlouho vycházet bude, náš školní časopis Gag-Ben. I když s velkými změnami. Oživil se celý

náš tým, máme v redakci spoustu nových pomocníků, lidí, kteří chtějí, aby se Vám náš časopis stále dostával do ruky. Časopis je obohacen o novou rubriku a myslím, že Vás příjemně překvapí. A ty, které zůstaly, protože jste si je oblíbili, přinesou spoustu nových informací a zajímavostí. V tomto prvním čísle se dozvíte něco o zahraniční návštěvě Dánů, přečtete si rozhovory s některými vítězi letošní školní olympiády.

Časopisu Gag-Ben přeje spoustu spokojených čtenářů a velký úspěch

šéfredaktorka Kristýna Bušová

Ředitelské okénko

Školní rok 2008/2009 se rozjel raketovou rychlostí. První školní týden vyjela třída 6. B na seznamovací pobyt na Jurenkovu osadu a určitě tu prožila mnoho dobrodružství a legrace.

Druhý zářijový týden proběhla 4. žákovská olympiáda. Jednalo se o celoškolní projekt, do něhož byly zapojeny i naše družební mateřské školy. Bylo rozděleno celkem přes 300 medailí. Tentokrát bylo novinkou zařazení cyklistiky a kanoistiky. Dokonce nám přálo i počasí, a tak lze jen pográtulovat vítězům a těm, kteří nevyhráli, připomenout, že není důležité zvítězit, ale zúčastnit se. A už tu byl čtvrtý týden měsíce září a v úterý přijíždí skupina dánských dětí z partnerské školy v Arhusu a spolu s 9. C prožijí týden sportu, ekologie, poznávání a her. Ve středu 8. října odjeli žáci 8. C na výměnný pobyt do německého Großbottwaru a musím říct, že letošní návštěva dopadla zvlášť dobře. Naše děti byly německými hostiteli velice pochváleni a doufám, že svým německým kamarádům oplátí v květnu 2009 vše mírou vrchovatou.

Mimo to proběhly další projekty, návštěvy divadelních a filmových představení. Žáci se účastnili řady sportovních soutěží. No prostě školní rok se rozjel raketovou rychlostí. Před námi je ještě osm měsíců, které určitě budou naplněny množstvím zajímavých akcí.

Do dalších měsíců vám přeji hodně úspěchů, pohody a dobré nálady.

Mgr. Jaroslav Dejl

Chcete vědět, co se děje na naší škole?
Čtete **GAG-BEN!**

Z dopisu patrona školy pana Kevina Dowsetta,

který zaslal po návštěvě školy 28. - 30. května 2008
v rámci oslav 30. výročí otevření školy

Dear Jarda and friends

I wanted to thank you again for a wonderful few days in Trebic.

I think you should be justly proud of your achievements as a school. I am very proud to be a patron. The different range of talents and skills that we saw on the stage last week was extraordinary and pays a lot of credit to your teaching staff. I know you are a big team who all work together but I also think you are blessed with a remarkable leader!

Kevin Dowsett

Milý Jardo a přátelé,

chci Vám ještě jednou poděkovat za nádherné dny, které jsme strávili v Třebíči. Myslím, že byste měli být pyšní na všechny úspěchy, kterých se Vám podařilo dosáhnout ve škole. Byl jsem velmi hrdý, že mohu být patronem Vaší školy. Různé druhy talentů a dovedností, které jsme viděli na jevišti při školní akademii, byly opravdu mimořádné a svědčí o vysoké úrovni práce celého pedagogického sboru a myslím, že zásluhu na tom má také Váš skvělý ředitel!

Kevin Dowsett

KUPUJTE GAG-BEN!

Co si nepřečtete na stránkách **GAG-BENU**,
to si jinde nepřečtete!

Chcete vědět víc?
Sledujte webové stránky školy!

Potřebujete podat inzerát?
GAG-BEN je tu pro vás!

„Pruhovaná plavba“

Máte rádi filmy? Pokud ano, tak máte skvělou příležitost zhlédnout ty nejznámější a nejlepší. Pan učitel Milan Zeibert vede kroužek „Pruhovaná plavba“, ve kterém filmy promítá, ale nejen to, podrobně Vám i vysvětlí, o čem právě promítaný film je a jaký je jeho význam. Nyní má na programu filmy Jana Hřebejka. Mezi ně patří: PĚJME PÍSEŇ DOHOLA, PELÍŠKY či PUPENDO. Tento kroužek bych ráda doporučila každému, kdo by se chtěl dozvědět něco více o českém filmu a jeho autorech.

Tady je malá ukážka již uvedeného filmu PĚJME PÍSEŇ DOHOLA. V kinech se objevil v roce 1991. Režie se ujal Ondřej Trojan podle scénáře Jana Hřebejka a Petra Jarchovského. Hráli Václav Chalupa, Ulrika Kotajná, Ladislav Brothánek, Jiří Šašek, Jiří Strach, Anna Geislerová...

Mladý dospívající chlapec jede na tábor, kde má vykoná-

Jan Hřebejk

Foto: webové stránky

vat funkci pomocného vedoucího. Ale to, že má rád děti, není jediný důvod jeho návštěvy tábora. Hlavní důvod je, aby posílil své sexuální zkušenosti. Na táboře potká mladou, pohlednou a milou zdravotní ošetřovatelku. Ale on není jediný její nápadník. Jak si mladý a nezkušený Ondra poradí s konkurencí? A s mnoha dalšími problémy, které ho na táboře čekají??

Já sama jsem tento film viděla a z jeho rozuzlení jsem byla opravdu překvapená.

Autor: Kristýna Bušová, VIII. C

Jiří Strach

Narodil se 29. září 1973 v Praze. Ve filmu se objevil už jako kluk, např. ve SMRTI KRÁSNÝCH SRNCŮ (1986). Jeho nejznámější rolí je nepovedený loupežník Lotrando z pohádky LOTRANDO A ZUBEJDA (1997). Vedoucí z filmu PĚJME PÍSEŇ DOHOLA (1991), který si říká Saďour, vymyslí pro děti různé tresty a líbí se mu píseň „Peče se děťátko jak ryba“, se k hezounké tváři Jiřího Stracha příliš nehodí. Kromě herectví se Strach zabývá i režii, nejvíce uspěl opět pohádkou nazvanou ANDĚL PÁNĚ (2005).

Autor: Karolína Křepelová, VIII. C Jiří Strach Foto: webové stránky

Anna Geislerová Foto: webové stránky

Anna Geislerová

Naše nejúspěšnější a nejextravaganantnější mladá herečka. V současné době je držitelkou čtyř Českých lvů.

Z domova odešla velmi brzy, v sedmnácti letech. Rodiče ji ve všem podporovali a v ničem ji neomezovali. Má dvě sestry – starší je výtvarnice, mladší také vystudovala výtvarnou školu. „Aňa“ chodila do dramatu a první konkurs absolvovala ve třinácti letech. Bylo to právě do filmu PĚJME PÍSEŇ DOHOLA,

v němž hrála dívku s přezdívkou Tráva. Následoval konkurz na REKVIEM PRO PANENKU, což znamenalo opravdový start její kariéry. Postupně se objevila v JÍZDĚ, NÁVRATU IDIOTA, KUŘETI MELANCHOLIKOVI a dalších snímcích. Hrála také v zahraničí, např. v italském seriálu MLADÝ MUSSOLLINI s Antoniem Banderasem nebo v holandském filmu BROWN GOLD.

Podle mého názoru patří mezi nejlepší herečky.

Autor: Kateřina Navrkalová, VII. B

PETR JARCHOVSKÝ

Petr Jarchovský (*1966) vystudoval společně se svým kamarádem Janem Hřebejkem gymnázium ve Štěpánské ulici v Praze a pak i scénaristiku na pražské Filmové a televizní fakultě Akademie múzických umění (FAMU). Nyní působí na FAMU jako pedagog.

Nejznámější je ovšem jako autor filmových scénářů. První sepsal společně s Hřebejkem pro Ondřeje Trojana - debutujícího režiséra a také spolužáka z FAMU – a bylo to právě pro komedii PĚJME PÍSEŇ DOHOLA. V roce 1993 měl premiéru filmový muzikál ŠAKALÍ LÉTA, který už režíroval Hřebejk, a k němuž vytvořil Petr Jarchovský scénář podle povídek spisovatele Petra Šabacha.

Po jejich úspěchu napsal Jarchovský na motivy Šabachových povídek scénáře k dalším Hřebejkovým filmům PELÍŠKY (1999) a PUPENDO (2003). Řada jejich filmů pravidelně narůstá, jen v letošním roce měly premiéru dva nové snímky.

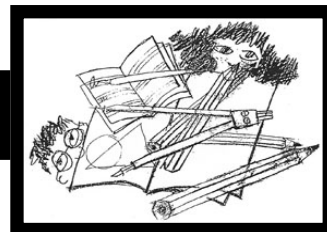
Kromě pravidelné spolupráce s Janem Hřebejkem připravil scénář také pro druhý film Ondřeje Trojana, který se jmenuje ŽELARY a byl nominován na Oscara stejně jako předtím MUSÍME SI POMÁHAT.

Petr Jarchovský má dva České lvy: za scénář k filmům Jana Hřebejka MUSÍME SI POMÁHAT a HOREM PÁDEM.

Autor: Veronika Kutinová, IX. C

Petr Jarchovský

Pokusy o recenze

Královna Alžběta: Zlatý věk

Můj názor na tento film je velmi nevyvážený. Mám z něj vcelku smíšené pocity a nejsem si tak zcela jistá, že jsem všechny věci ve filmu pochopila. Možná, že je to jenom tím, že jsem ještě moc mladá na to, pochopit vnitřní pochody takové osobnosti, protože si neumím představit, co je to zodpovědnost v tak velkém rozsahu. Jistě z toho musela být více než pomatená – v některých chvílích – a nemožnost žít život jako normální lidé ji musela celkově ubíjet. Nikdy nepoznala, co je to radost, čistá radost ze všedních věcí, což si myslím nepoznalo hodně vlivných a slavných osobností.

Plakát k filmu

Foto: webové stránky

Na jednu stranu mi děj nápadně připomínal příběh čachtické paní – Alžběty Bathory. Také byla ženou na trůně, což samozřejmě není legrace, a musela zdolávat veškerá úskalí. Nutno podotknout, že první zmíněná Alžběta dopadla o hodně lépe, vezmete-li v potaz, že i po děsuplném zážitku se španělskými katolíky byla schopná udržet zemi v rovnováze, kdežto Bathory zemřela sama, uzavřená v hradě, nevědouc nic o světě. Ale myslím, že to byla záležitost politiky. Alžběta anglická měla kolem sebe lidi, kterým jakžtakž mohla věřit. Bathory ne, ji zradili její lidé. Ale tak už to bývá, každý si chce nahrabat co nejvíce pro sebe a někteří fanatici nehdolají zajít až k nejhoršímu – viz. Filip ze Španělska.

Jinak pozitivní stránka filmu byla velká citová zabarvenost, na Cate Blanchett byly skvěle vidět emoce, jinak si myslím, že je to opravdu úžasná herečka a že s ní v hlavní roli film jako takový stoupá minimálně o úroveň výše.

Kdybych to měla uzavřít celkově, film se mi velice líbil, myslím, že byl jedním z nejlepších zatím ve filmovém klubu.

Autor: Markéta Nováčková, IX. C

Královna Alžběta I.

Foto: webové stránky

Královna Alžběta: Zlatý věk

Režie: Shekhar Kapur

Herecké obsazení: Cate Blanchett, Clive Owen, Samantha Morton, Abbie Cornish, Jordi Molla, Tom Hollander, Geoffrey Rush, John Shrapnel, Rhys Ifans, Christian Brassington, Steven Robertson, Eddie Redmayne, Adam Godley, David Threlfall

Film jako takový mě zaujal svým scénářem založeným na skutečnosti s tím, že osobní část filmu se svěřenkyní a mořeplavcem z Nového světa je nepravdivá, stejně jako příběh ve filmu Titanic. Nicméně film mě upoutal svým stylem, jaký má jen málo filmů, a hereckým obsazením; například královny Alžběty, kterou si výborně zahrála Cate Blanchettová. Nádherný byl však i důraz pro detail, třeba když ve velké siní stojí panovnice na podlaze, na které se nachází mapa Evropy, na níž jsou honosné vypracované modely, pravděpodobně ze zlata. Celkový dojem z filmu je dobrý, dalo se ho sledovat, a to dokonce i se zaujetím, kterého je stále a více u dnešních filmů nedostatek. Myslím, že tento film se výborně hodí do dějepisu, přestože zrovna probíráme jinou látku. Z mého pohledu mě historicky toto období velmi zajímá, a to jak objevení Ameriky (Nového světa), tak i evropské významné události, právě z anglických válek a sporů s ostatními národy. I přes svoji dobu natáčení (2007) se zde objevují malé scénářistické chyby, například když královna Alžběta ve svém brnění vchází do prázdného stanu a v následující scéně ho už nemá, je mi záhadou, jak si ho asi sama svlékla. Kdybych měl však film ohodnotit plusem a mínusem, řekl bych, že velké plus je herecké obsazení, druhé plus by byl výborný scénář a námět a do třetice všeho dobrého bych dal nádherné prostředí a smysl pro maličkosti. Naopak mínus bych dal jen jedno a to malé, že film prakticky postrádá děj, který by se dal sledovat více než jednou nebo dvakrát, jinak výborné. Procentuálně bych film ohodnotil tak 90%, je to fakt super, možná nejlepší historický film, co jsem kdy viděl.

Ondřej Netík, IX. C

!!!SOUTĚŽ SOUTĚŽ SOUTĚŽ!!!

Soutěž pro čtenáře Gag-Benu

Napiš názvy všech celovečerních filmů Jana Hřebejka.

Kdo bude mít nejvíce filmů, vyhrává!

Podepsané odpovědi vhažujte do schránky u vchodu školy do 15. listopadu.

Zlatý kompas

Zlatý kompas vychází z úspěšné knižní trilogie Philipa Pullmana. Hlavní postavou prvního dílu je dvanáctiletá dívka jménem Lyra Belacqua, která je podle věštby rusalek vyvolenou dívkou, která dostane „zlatý kompas“. Žije v Anglii, kde se zastavil čas a vládne zde přísná církev Magisterium. Každý člověk má navíc svého tak zvaného deamona, který je mu blízký jako jeho vlastní duše. Lyra a její dea-

svého daemona, protože ho od něj „odřízli“ na místě, kde jsou i ostatní děti. Billy je nemocný, protože člověk bez svého daemona nemůže být. Dovede ho tedy zpátky k Romunům a společně s ledním medvědem se vydá na místo, kde vězní unesené děti. Jakmile tam dorazí, zjistí, že všechno není tak jednoduché, jak si myslela. Sama málem přijde o Pantíka a dozví se, že paní Coulterová je její matka. Nakonec však děti zachrání a celou laboratoř zničí.

Autor: Klára Matoušková, VII. C

mon Pantík musí zjistit, proč všechny děti mizí pryč. Vyrazí proto na severní pól. Při dobrodružné cestě na severní pól porazí Magisterium. Tato malá dívka si získá spoustu spojenců včetně ledního medvěda, který nakonec ovládne svoji zemi ledních medvědů. Na konci filmu je závěrečná bitva, kde proti Lyriným nepřítelům, kterých je většina, stojí Rumoni, Rusalky, děti a v neposlední řadě lední medvěd Iork Bironson. Lyra se svými spojenci zvítězí, ale příběh skončí otevřeně, takže si myslím, že můžeme čekat další příběh skvělého Fantasy.

Autor: Kamila Němcová, VII. C

Malá holčička jménem Lyra (Dakota Blue Richards) žije na koleji své školy. Jako všichni lidé v „jejím“ světě, má svého malého kamaráda, který je součástí její duše a mysli. Má svého daemona. Jednoho dne přijede na večeri jistá paní Coulterová (Nicole Kidman), která Lyře nabídne, aby s ní jela na sever. Její daemon Pantík jet nechce, ale ona stejně pojede. Brzo zjistí, že měla Pantíka raději poslechnout. Cestou se setká se zlými Vrahouny, kteří, jak předtím zjistila, na příkaz paní Coulterové unášejí děti. Ti ji objeví a vrhnou se na ni. Ještě že jsou kolem na číhané Romuni, kteří Lyru zachrání. Potom ji odvedou za jejich náčelníkem, kterému se Lyra svěří, že by chtěla jet na sever unesené děti zachránit. Ten jejímu přání vyhoví a spolu s ledním medvědem a ještě jedním pánem se vydají na cestu. Cestou potkají nejen hodné divoženky, ale i řadu překážek. Jednou, když se utáboří, aby se trochu prospali, vytáhne Lyra Zlatý kompas (věc, která tomu, kdo s ním umí zacházet, ukáže pravdu o věcech, které chce vědět), který dostala na koleji těsně předtím, než odjela. Ještě ani pořádně neví, jak s ním má zacházet, ale vyčte z něj, že její kamarád Billy je jen kousek od místa, kde se nachází ona. Proto požádá ledního medvěda, aby ji tam zavezl na svém hřbetě. Až ho najdou, zjistí strašnou věc. Billy nemá

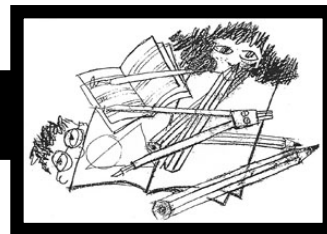
Film Zlatý kompas se mi moc líbil. Herecké výkony byly velmi dobré, z dětských rolí zejména představitelka Lyry. Zaujala mě zvířata, hlavně lední medvědi a nádherní vlci. Kdybychom tak měli všichni v dnešní době svého daemona, to by bylo, co?! Film plný fantazie, záhad, dobrodružství a napětí má otevřený konec. Zřejmě autoři chtějí, abychom si konec domysleli. Anebo natočí další díly?

Film na mě zapůsobil velmi dobře. Moc dobré byly zvukové efekty, výprava a filmové triky.

Nejvíce se mi líbilo, jak všichni při sobě drželi, jak se k sobě přátelsky chovala zvířata a lidé, kteří se snažili zachránit děti.

*Autor: z recenzí žáků VII. A
Foto: webové stránky*

To je ve hvězdách...

Jmenuji se Michaela Pavlečková a je mi 14 let. Mezi moje největší koníčky patří hudba - s ní jsem už vyrůstala. Můj táta kdysi dávno hrával v jedné kapele na bicí, máma hraje na kytaru a zpívá, můj starší bratr podědil od táty talent na bicí a po mámě na kytaru, no a já hraji už od první třídy na klávesy a zpívám už od malička. Ale o zpěv jako takový jsem se začala více zajímat až na druhém stupni. Dá se říct, že to všechno začalo v šesté třídě, kdy mě moje kamarádka nalákala do kroužku, který vede paní učitelka Fišerová, s názvem Pop hudba. Když

Michaela Pavlečková

Foto: V. Fišera

jsem poprvé vkročila do Divadélka pod schody a viděla všechny ty holky s obrovským nadáním, tak jsem to chtěla vzdát, protože jsem si myslela, že tak dobrá jako ony určitě nebudu a že nikdy nebudu tak statečná, abych vylezla před oponu a před polovinou školy zazpívala. Ale opak se stal pravdou... V již zmiňovaném kroužku jsem si rychle našla kamarádky a holky, které mě dokázaly podržet. Postupně jsem začala cvičit a pracovat na svých hlasívkách tak, abych se jednou dokázala vyrovnat zpěvačkám, které zpívaly se mnou.

Po pár měsících zkoušení se stala věc, která mi hodně pomohla a v jistém slova smyslu změnila život. Z mého prvního vystoupení jsem měla velké obavy. Byla jsem (jak říká můj bratr) „nervózní jak sáňky v létě“. Bála jsem se, že zapomenu text nebo melodii, prostě že něco nebude tak, jak má. Když zavolali moje jméno, začaly se mi dělat mžítka před očima a měla jsem v krku knedlík, ale řekla jsem si, že to musím alespoň vyzkoušet...ale přece jsem se hodně přemáhala. Najednou jsem začala zpívat a bylo to fajn! Líbilo se mi to! Byla jsem hrozně ráda, že můžu lidem ukázat celou tu práci a snahu, kterou jsem na svůj zpěv vynakládala. Byl se na mě podívat i můj bratr a máma. A když jsem je viděla, jak jsou nadšení, chtělo se mi brečet radostí. Po pár měsících se naskytla jistá příležitost. Můj bratr vlastní jednu menší kapelu, která právě hledala zpěváka. Jednou u večere se mě zeptal, jestli bych to s nimi nechtěla zkusit. Všichni členové kapely však byli výrazně starší než já (vlastně už byli z poloviny dospělí), měla jsem prostě strach a odmítla jsem to. Ale začala jsem o tom uvažovat a představovala jsem si, jaké by to bylo vystupovat s opravdovou kapelou, a tak jsem si představovala všechny ty lidi, kteří si nás přišli poslechnout, kteří znají naše texty a zpívají se mnou. Tohle byl vždycky můj sen.....Brácha pořád otravoval a bylo to čím dál tím víc otravné, no tak jsem jednou ze zoufalství kývla. A teď toho určitě nelituji, protože

zpívat v kapele je něco úplně jiného než zpívat s karaoke. Ze začátku jsem si říkala, že naše zkoušky jsou jen tak pro radost, ale po pár měsících jsem viděla, že jsem se pekelně spletla. Už máme za sebou několik vystoupení a ještě několik jich máme před sebou. Nakonec se táta přece jen vrátil ke kapele a to k naší, asi po čtyřech letech se nastěhoval zpět do Třebíče a vypadá to, že bude náš nový bubeník, brácha si vezme na krk kytaru, druhý kytarista zůstane, basák taky a já budu i nadále věrná mikrofonu. A co bude dál??? To je ve hvězdách....

Autor: Michaela Pavlečková, VIII. A

Tancujte se Sillent Hill

Sillent Hill je nová taneční skupina v Třebíči, která se soustřeďuje hlavně na hip-hop. Učíme se všechny druhy hip-hopu, např.: lockin, poppin, house, break dance, new style...

SH se dělí na A a B. Áčka jsou pro ty, kteří už někdy tančili, a béčka pro ty, co to tančí poprvé. Béčka jedou pomaleji než áčka. Lektori vám rádi pomůžou a poradí a jejich hlavní věta je: „To, že vás opravíme, neznamená, že vás nemáme rádi, ale děláme to pro vás....“ Tančí s námi čtyři lektori – Klea, Kája, Rafael a Ivan. Ti se o hip-hop zajímají už delší dobu. Je s nimi sranda a dá se s nimi normálně bavit i o jiných věcech než o tanci. Každý lektor je zaměřený na jiný druh hip-hopu. Máte-li zájem, platí se na půl roku 1 500,- Kč a možnost splátky je do dalšího měsíce. Pokud Vás tento článek zaujal, přijďte se podívat na jeden z tréninků a pokud se vám bude líbit, můžete přijít na další trénink i s úbořem. Těšíme se na vás....

SKUPINA	DEN	ČAS	MÍSTO
A+B	Pondělí	16:00-17:00	Střední škola stavební
B	Středa	15:30-17:00	Střední škola stavební
A	Pátek	16:30-18:00	Pasáž

Autor: Anetta Veškrnová, Liliya Moldovan, VIII. C

Lektori

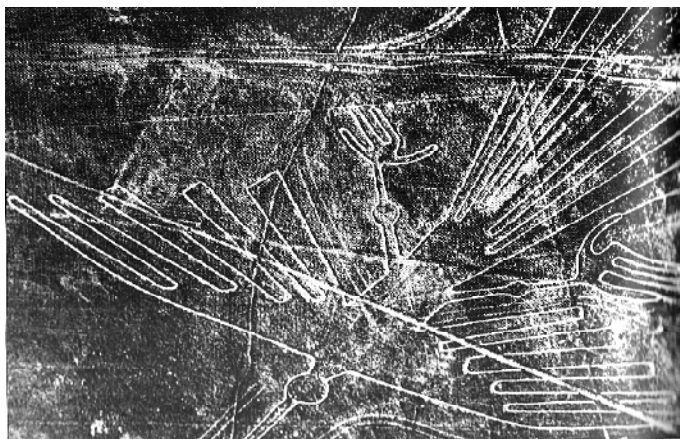
Foto:SHdd

ŽIVOT KOLEM NÁS

Navštivte s námi Jižní Ameriku

Dva měsíce v Jižní Americe. Také byste si je přáli strávit na různých zajímavých místech jako Rio de Janeiro, Brazílie, Titicaca? Na našich stránkách se vám to podaří. Podívejte se do míst, která navštívil Libor Jeřábek, můj tatínek.

Zde vidíte Peruánské obrazce, možná vytvořené mimozemšťany.

Z druhého obrázku se na vás dívá indián, který se nechá vyfotit v přepočtu za 100,- Kč.

Velké skalní město z kamenů. Jak dlouho asi trvalo vynést ty šutrčky nahoru?

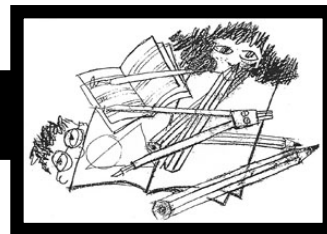
„Death road – Mrtvá cesta“. Death road proto, že vás vyvezou na starou cestu, která se dodnes používá. Až vyjedete nahoru, dostanete horská kola a termoprádlo. Pak nasednete a jedete z kopce, který má sklon 12 stupňů.

Škoda, že náš časopis nevychází barevně. Ta bílá skvrna vystupující z řeky je opravdu růžový delfín.

Autor: Dominik Jeřábek, V. C

Foto: Libor Jeřábek

Jezdíte rádi vlakem?

Líbí se vám staré mašinky? Chcete se dozvědět o vlcích něc zajímavého? Sledujte naše stránky! Kdo vynalezl první vlaky?

Řecký vynálezce nazývaný Heron z Alexandrie, který žil v Egyptě asi ve 2. a 1. stol. př. n. l., jako první ukázal, že pára by mohla být využívána pro pohyb předmětů vpřed jejich otáčením. K pobavení diváků vyrobil kovovou kuličku, kterou naplnil vodou a upevnil ji nad ohněm. Když se voda začala v kuličce vařit, měnila se v páru, která pak unikala tryskami a otáčela kuličkou. Ale teprve až na začátku 18. století se začala pára úspěšně využívat k vykonávání těžké práce.

V Nové Bystřici

Foto: Lukáš Abrahám

Kdy začaly jezdit vlaky v Třebíči?

Železniční stanice Třebíč slavnostně zahájila provoz dne 3. června 1866. Zkušební jízda ze stanice Zastávka u Brna do Okříšek proběhla dne 27. května 1866. Rozšíření se výpravní budova dočkala z jara roku 1901 zbudováním přízemních přístavků z obou svých stran, menší přízemní přístavba pak následovně roku 1919. Velká rekonstrukce budovy stanice proběhla v letech 1994 - 1995.

Regionova - modernizace železniční trati č.240

Foto: webové stránky

Modernizace železniční trati č. 240

Od roku 2009 do roku 2014 se bude provádět modernizace trati č. 240 (Jihlava-Třebíč-Brno). V Třebíči se trať bude modernizovat v roce 2011 - 2013. Přes Třebíč bude vést první elektrifikovaná trať. To znamená, že přes Třebíč budou jezdit elektrické vlaky. Dosud tady můžou jezdit jen motorové vozy, např. vlaky řady č. 754 (brejlovec). Přes Třebíč jezdí nový vlak Regionova.

V Nové Bystřici

Foto: Lukáš Abrahám

Projeďte se romantickým krajem vlakem taženým parní lokomotivou

Zajímají vás vlaky? Jestli ano, zajďte se podívat do Nové Bystřice na úzkokolejku. Určitě byste se rádi svezli párou nebo motoráčkem do Jindřichova Hradce. Na nádraží se dá přespat v 1+1 bytech s koupelnou a WC. Já jsem tam byl s rodiči a svezli jsme se parní lokomotivou z Nové Bystřice do Jindřichova Hradce a zpět jsme jeli motoráčkem z Jindřichova Hradce do Nové Bystřice. Trať je dlouhá 33 km. Třebíči projížděly v srpnu také vlaky tažené parní lokomotivou. A to v rámci akce Horácké parní léto. Lokomotiva „Kačenka“, vyrobená před osmdesáti lety pro armádu, aby přetahovala těžkou techniku ve vojenském prostoru, připomínala 110. výročí trati mezi Kostelcem u Jihlavy a Telči a 105. výročí trati mezi Slavonicemi a Weidhofenem. O týden dříve se na trebičském nádraží objevila „Šlechtička“, což je téměř sto tun vážící parní lokomotiva 475.101 a také jeden z nejkrásnějších strojů, jaké kdy plzeňské Škodovy závody vyrobily.

Autor: Lukáš Abrahám, V. C

ŽIVOT KOLEM NÁS

Zajímá vás Vesmír?

V 5. C připravují žáci projekt z přírodovědy s názvem Vesmír. Projekt Vesmír je rozdělený do šesti částí. 1. Slunce, 2. Střídání ročního období, 3. Výpravy do vesmíru, 4. Sluneční soustava, 5. Střídání dne a noci, 6. Měsíc. Na jednom tématu pracuje 4 - 5 žáků. Informace získávají z učebnic, internetu a encyklopedií, které si půjčujeme ve školní knihovně. Já pracuji na tématu Střídání ročního období. Naše skupina malovala obrázky na téma jaro, léto, podzim, zima.

Autor: Lukáš Abrahám, V. C

Pokračujeme v preventivním programu

Ve středu 17. 9. 2008 šla naše třída na preventivní program, který v podstatě navazoval na programy z minulého roku. Tentokrát byl ale na téma „DROGY“. Samozřejmě, že jsme se učili, jak předcházet jejich používání. Po začátečním představení nás samých jsme si zahráli zajímavou hru. Seděli jsme v kruhu, jeden z nás stál uprostřed a ptal se, ostatní si podle zadání předsedávali... Bavilo nás to tolik, že jsme tuto hru chtěli hrát pořád, ale přece jenom jsme museli dělat to, k čemu byl tento program určený. Měli jsme se shluknout do čtyř skupin a každý jsme dostali jedno téma. Po vypracování daného úkolu daly jednotlivé skupiny hotové práce na dva velké listy k prezentaci a následující diskuzi. Přesvědčili jsme se, že i když drogy mají také své klady, je mnohem více a horších záporů. Všichni se už těšíme na pokračování, kde se budeme drogu učit odmítat.

Autor: Michaela Cahová, VII. C

Varujeme před žloutenkou

Mnoho lidí se pravidelně dívá na zprávy a mnoho lidí ví, že momentálně rádí žloutenka typu A.

Tato infekční nemoc se projevuje příznaky obyčejné chřipky, ojediněle zažloutlým bělmem. Pozor – tato žloutenka mnohdy nemá žádné příznaky. Asi jedinou prevencí je neustále umývat si ruce – nejlépe mýdlem pod tekoucí vodou. Pokud jste již něco zpozorovali, měli byste informovat svého lékaře. Vždy ale platí, že to je „NEMOC ŠPI-NAVÝCH RUKOU“.

Autor: Michaela Cahová, VII. C

Učili jsme se netradičně

Uplynulé čtyři týdny nás učila studentka pedagogické fakulty Zuzana Uhrová. Znali jsme ji z loňského roku, kdy v naší třídě byla na týdenní praxi, takže jsme se celkem těšili.

První dva týdny jsme se učili, psali diktáty, prověrky a různá pravopisná cvičení, která nám nová paní učitelka zpestřila osmisměrkou, doplňovačkou a tak. V dalších dvou týdnech jsme se spíše zaměřili na vztahy v naší třídě. Hráli jsme hry, ve kterých jsme se navzájem poznávali a více seznamovali. Do skupin jsme se rozdělili podle „tečkování“, těla jsme si protáhli při prolézání kruhů, kdy jsme se drželi za ruce a nesměli se pustit. Naše charaktery se ukázaly při hře na „politiky

a ufony“, ale nejlepší z her byla „balónková show“, kdy jsme se jako třída museli domluvit, navzájem si naslouchat, shodnout se a určit taktiku při chytání balónků a jejich co nejdelším udržení ve vzduchu, když jsme je při tom nemohli držet. Nakonec jsme pomocí modrého klubíčka proplekli pavučinu třídních vztahů, která jasně ukázala, že jsme celá třída dobrá parta. Celou dobu s námi hrála i naše třídní a byla s ní velká legrace.

Moc nás to bavilo a naučili jsme se, ani jsme nevěděli jak, že je důležité se vzájemně poslouchat, respektovat a tolerovat, a pak že jde všechno snadno a líp.

Autor: žáci IX. A

Balónková show

Foto: Zuzana Uhrová

Dopis praktikantky

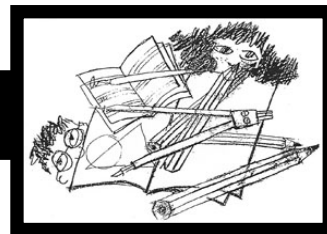
V Liberci, dne 13. října 2008

Vážený pane řediteli,
tímto dopisem bych Vám ráda poděkovala, že jste mi umožnil absolvovat souvislou pedagogickou praxi na Základní škole Třebíč, Benešova 585. Musím říci, že celé čtyři týdny, po které jsem praxi plnila, proběhly ve velmi příjemném duchu, kterým je celá škola prostoupena. Je vidět, že celý pedagogický sbor práce s dětmi a hlavně pro děti baví. Ve škole mě zaujala spousta věcí, jmenuji například vnitřní výzdobu školy, která žáky vede ke kreativitě a navíc jim i učitelům pomáhá cítit se ve škole dobře, dále pak technické zázemí s množstvím moderních technologií, které jsou všemi aktivně využívány, knihovna atd.

Osobně jsem velmi ocenila nápad vytvoření Divadélka pod schody, které jsem několikrát sama využila k netradiční výuce. Myslím si, že mít takové prostory k dispozici, je pro školu velkou výhodou. Jsem velmi ráda, že všichni vyučující, se kterými jsem se setkala, mi byli nápomocni a vycházeli mi vstříc, pokud jsem od nich cokoliv potřebovala. V neposlední řadě bych chtěla také poděkovat paní učitelce Daně Fraňkové, která mi byla po celou dobu nejen skvělou cvičnou vyučující, ale také rádkyní, která mi předala velkou sumu cenných postřehů a rad, které se mi budou v budoucnu zcela jistě hodit.

Jsem ráda, že jsem měla možnost dostat se do školy, kde vládne tak příjemná a přátelská atmosféra – a to nejen mezi učiteli, ale také mezi učiteli a žáky.

S pozdravem Zuzana Uhrová

Setkali jsme se opět po prázdninách

Dne 15. 10. 2008 proběhlo první setkání třídy 7. B s MŠ Benešova v letošním školním roce.

To nám to jde.

Foto: Soňa Chlachulová

Do školky přišlo mnoho nových dětí, takže jsme se museli nejprve pořádně seznámit. Některé děti zpočátku plakaly a bály se, ale postupně se rozkoukaly a skamarádily se s námi. Po promítání kreslených pohádek jsme šli do tělocvičny, kde jsme cvičili na různých náradích až do úplného vyčerpání. Hodně nás překvapilo, že malým capartům vůbec neubývalo energie.

Již vloni se naše třída rozhodla spolupracovat s 1. oddělením mateřské školy. V minulém školním roce se uskutečnila celkem čtyři setkání. Dvě ve škole, kdy jsme s dětmi cvičili v tělocvičně, zhlédli několik pohádek v našem Divadélku, popř. kreslili nebo lepili různé obrázky. Třetí setkání proběhlo ve školce. Zde jsme pomáhali dětem vyrábět papírové stojánky na ubrousky a hráli jsme si na školní zahradě. Posledním setkáním byla šipkovaná, kterou jsme pro malé kamarády připravili v okolí školy. Děti měly velkou radost ze sladkého pokladu, který v cíli našly.

V prosinci jsme pozvani do mateřské školy. Už se těšíme a jsme zvědaví, co pro nás paní učitelky nachystají za překvapení.

Autor: žáci VII. B

Drž se!

Foto: Soňa Chlachulová

Přijeli kamarádi z Dánska

Naše škola pravidelně pořádá výměnné pobyty se školami z cizích zemí. Tentokrát nás navštívili dánské žáky z Rosenvangskolen v Arhusu, což je druhé největší město Dánska. Naše škola pro ně připravila bohatý program se sportovními, poznávacími i ekologickými aktivitami. Společně se žáky IX. C, kteří se jim po celou dobu pobytu věnovali, si prohlédli také třebíčské památky UNESCO.

Jen ať nespadne!

Foto: Jakub Noha

Nám se podařilo promluvit si s jejich paní ředitelkou.

Paní ředitelko, vy jste tu poprvé?

Byla jsem už v Praze, ale v Třebíči jsem poprvé.

Je vaše škola velká?

Na naší škole je 800 žáků.

Je to super!

Foto: Jakub Noha

Pořádáte na vaší škole další podobné akce?

Ano. Už jsme byli v Německu, navštívili jsme Berlín a chystáme se do Polska.

Liší se naše škola od té vaší?

Liší se v drobných věcech. Naše škola není tak zviditelněná jako vaše.

Od první třídy se střídají učitelé.

Co byste na naší škole změnila?

Nemůžu hodnotit. Zatím to tu moc neznám.

Chutná vám české jídlo?

Ano. České jídlo mi chutná.

Líbí se vám program?

Program je velice dobrý.

Autor: Lucie Deabisová a Kristýna Bušová, VIII. C

ŽIVOT KOLEM NÁS

Pravěk na vlastní ruce

Ve dnech 16. a 17. října se šesté třídy zúčastnily projektu Pravěk na vlastní ruce. Projekt byl rozdělen na tři části (stanoviště).

1. Jeskyně Pekárna s paní učitelkou Simonou Dobšínskou.
2. Býčí skála s panem učitelem Pavlem Mikolášem
3. Bylany s panem učitelem Milanem Zeibertem

Také my jsme byli rozděleni, a to na tři družstva. Každé družstvo mělo určeno jiné pořadí stanovišť.

Jeskyně Pekárna: Toto stanoviště bylo uvnitř ve škole, v učebně výtvarné výchovy. Za úkol jsme měli vytvořit nástěnnou jeskynní malbu. Nejříve nám paní učitelka rozdala velký tvrdý papír, který jsme odložili na zem. Velké měkké papíry položené na lavicích se museli zmačkat a opět rozložit. Všichni jsme si šli pro barvy a houbičky. Vzali jsme sklenici s pískem a posypali papír. Poté jsme houbičky namočili do barvy a začalo se tupovat. Nyní přišel na řadu růžový papír, na který se libovolně rozložily zmačkané noviny. Na ně se položil papír, ten, který se předem tupoval, a přilepil se. Tyto dva papíry představovaly jeskyni, na kterou jsme malovali zvíře podle předlohy.

Býčí skála: Stanoviště Býčí skála bylo venku. Zde jsme si povídali o životě pravěkých lidí a zkoušeli jsme se do nich vžít. Poznali jsme, jak je těžké štipat kámen a vyrobit sekyrku a odnesli jsme si mnoho ponaučení.

Už jsme vyzbrojeni

Foto: Adam Špulák

Býčí skála – toto stanoviště mě zaujalo nejvíce. Jak už víte, vyráběli jsme zde pravěké nástroje. Každý z nás si měl přinést klacky a kameny. Kameny jsme vkládali do klacků. Tak začaly vznikat kamenné pravěké sekery, pak jsme je ovázaly provázkem a nástroj byl hotov. Někteří jich vyrobili víc, jiní jenom jeden. Někteří si je ozdobili různými ornamenty.

Potom jsme si vyprávěli o bozích, např.: o Odinovi, vládci bohů. (Odin má stejné postavení jako Zeus v Řecku). Po náročné práci jsme udělali hromadnou fotku, dali si svačinu a pokračovali jsme na další stanoviště.

Bylany: Na tomto stanovišti jsme nejdříve rozdělali oheň, počkali, až se rozpálí kámen nad ohněm a udělali těsto. Na těsto jsme potřebovali vodu, sůl, olej, mouku a kmín. Sice nepříjemná, ale důležitá práce bylo těsto v rukou uválet a uplácat. Vypracovanou hmotu jsme upravili do tvaru placek, položili na kámen a nechali nad ohněm pěkně upéct.

Placky nad ohněm

Foto: Tomáš Tůma

Hotové placky byly moc dobré, ale bylo jich málo.

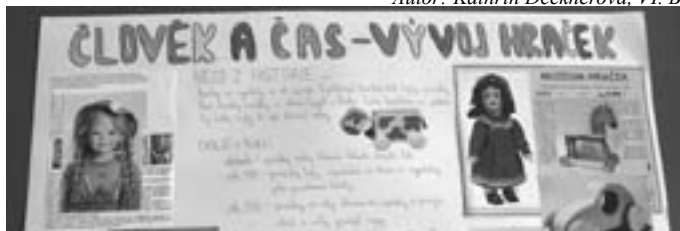
Tento projekt byl velmi prospěšný a takový způsob výuky by se měl praktikovat alespoň jednou za dva měsíce. Užili jsme si plno legrace, zpestřili si výuku a vrátili se o několik let zpátky.

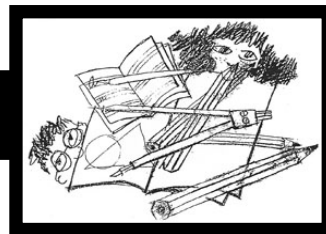
Autor: žáci VI. B

Člověk a čas

V občanské výchově jsme zpracovávali projekt ČLOVĚK A ČAS. Každý si mohl vybrat téma, o kterém bude psát. Někdo psal, jak se vyvíjel člověk, jak se zdokonalovalo Národní divadlo nebo třeba jak postupoval vývoj elektroniky. Já jsem si vybrala vývoj hraček. Když jsem na počítači začala hledat podklady, úplně jsem ztratila pojem o čase. Představovala jsem si, že jsem malá holčička z pravěku a na hraní mám figurky uplácené z hlíny. Nebo jsem se viděla, jak si hraji s panenkou, která má krásné oblečení stejné jako dospělí lidé. Vlasy má z lidských vlasů a má jemné rysy v obličeji, když jsem se konečně probrala ze snění, začala jsem hledat něco z dávné historie panenek. Třeba jsem se dozvěděla, že první panenka pochází z dávného Egypta. Nebo že plastovou panenku vyrobili Američané. Pak jsem se pustila do hledání obrázků. Nakonec jsem všechny údaje rozmístila a nalepila na velkou bílou čtvrtku. Konečně byl projekt hotov! Těšila jsem se, až svůj výtvar budu prezentovat před třídou. Ve třídě jsme se dozvěděli různé zajímavosti. Někomu třeba projekt trval jen půl hodiny, ale jinému třeba zase dvě hodiny. Ně kterým dětem pomáhali rodiče, zatímco jiné se musely spolehnout samy na sebe. Byla to velmi zajímavá hodina a myslím si, že projekty by se měly dělat častěji.

Autor: Kathrin Decknerová, VI. B

Povídala jsem si s policistou

Rozhovor s policistou praporčíkem Petrem Janem ze Speciální pořádkové jednotky Policie České republiky Praha.

Jak dlouho jste u Policie?

Celkem osmnáct let. Prošel jsem například obvodními odděleními jak v Praze tak i v Třebíči, kde jsem se zabýval dokumentací trestné činnosti, je to vlastně něco jako vyšetřování. Začínal jsem v Praze na Malé Straně. V roce 1998 jsem se dostal ke Speciální pořádkové jednotce.

Co je to vlastně za jednotku?

Jsmo zařazeni v systému zásahových jednotek Policie ČR. Jen se víc specializujeme na extrémismus, to znamená, že zakročujeme jako tzv. těžkoooděnci na problémových demonstracích. Nebo jsme specialisté jako záchranáři při povodních a jiných podobných událostech. Dále úzce spolupracujeme s kolegy z kriminální služby při zákrocích a služebních úkonech s nebezpečnými pachatelci a podobně. To vše většinou na území Prahy, ale taky na celém území ČR. Rozsah naší činnosti je rozmanitý.

Je těžké se stát příslušníkem vaší jednotky?

Především musíte být policistou nejméně tři roky, potom je třeba projít výběrovým řízením. Předpokladem je vynikající fyzická kondice, psychická zralost. Protože naše zákroky jsou velmi náročné. Často čelíme hrubým útokům, kdy nesmíme zpanikařit, nebo propadnout agresii, ale zachovat si chladnou hlavu a provést zákrok v mezích zákona.

Zásah

Foto: Martin Fremuth

Měl jste někdy strach?

Možná ze začátku, při prvních demonstracích, když na mě létaly dlažební kostky nebo vybuchovaly zápalné láhve. Například na zasedání Mezinárodního měnového fondu v Praze roku 2000 bylo kolem 100 policistů zraněných, z toho několik těžce. Časem si na všechno zvyknete a navíc tyto situace často nacvičujeme s figuranty. Takže značnou část pracovní doby trávíme výcvikem, střelbou, sebeobranou, samozřejmě je i fyzická příprava. Vždyť jen pohyb v protiúderovém kompletu nebo v neprůstřelné vestě a přilbě se samopalem a další výzbrojí a výstrojí vyžaduje výbornou kondici.

Používají se v akcích i policisté na koních?

Ano, používají. Na to je v Praze Jízdní oddíl Policie ČR, my s nimi spolupracujeme na demonstracích. Mají zvlášť vycvičené koně, extrémně klidné. Protože na takových akcích je velký hluk, používáme zásahové výbušky, slzný plyn a podobně. Policejní koně jsou navíc hodně velcí a jezdci výborně ovládají jezdecké umění včetně skákání vysokých překážek a drezúry. Také samozřejmě spolupracujeme s jednotkou psovodů. A k tomu si připočítejte ještě obrněné transportéry a vodní stříkače, které má naše jednotka, a vyjde vám docela velká síla.

Sledujete v televizi detektivky?

Samozřejmě, občas se podívám, ale kromě amerických seriálů typu Kriminálka Las Vegas, ty jsou totiž úplně mimo realitu. Hlavně tuto práci v praxi dělají policisté s mnohaletou zkušeností. Nejlepší jsou české filmy. To se realitě alespoň přibližuje. Skutečnost totiž není tak romantická a atraktivní. Je mnohem drsnější a vyšetřování zločinů pracnější. V seriálech je všechno jednodušší a romantické.

Co znamená ten praporčík?

To je vojenská hodnost. Policie je vojensky organizovaný ozbrojený sbor, takže se používají vojenské hodnosti. Na rozdíl od strážníků městských a obecních policií. To jsou civilisté, zaměstnanci obecních úřadů. K vojenské hodnosti máme i služební hodnost. Já jsem inspektor.

Co má udělat mladý člověk, když se chce stát policistou?

Tak především se dobře učit, protože požadavek vzdělání je minimálně maturita. Ale nejlepší je mít vysokou školu. Požadavek na vzdělání je u policie vysoký. Musíte si uvědomit, že policista vyšetřující trestnou činnost musí mít ty samé znalosti co třeba soudce nebo obhájce. Dále, jak jsem už uvedl, výborný zdravotní stav a psychickou odolnost. Práce policisty je jedno z nejstresovějších zaměstnání. Samozřejmě je bezúhonnost. Jedná se o výběrové povolání, tuto práci nemůže dělat každý. Dříve, ještě nedávno byla také povinnost mít základní vojenskou službu. Tam se kluk naučil základy zdvořilosti, vojenské vystupování a samozřejmě zacházení se zbraní, a mnoho dalších věcí, které jsou u policie nezbytné. Bohužel, dnes toto neexistuje. Je to vidět na uchazečích, mají většinou také špatnou fyzickou kondici. Nástupní škola trvá 18 měsíců a to je krátká doba, kdy se mladý policista má naučit všechno, co toto povolání obnáší. Nakonec, až tak po deseti letech praxe, začne být profesionálem.

Autor: Alžběta Pospíchalová, VIII. C

Technika

Foto: Martin Fremuth

ŽIVOT KOLEM NÁS

Navštívili jsme muzeum Mercedes-Benz Výměnné pobyty mají na naší škole již dlouhou tradici

Ve dnech 8. - 14. října jsme s naší třídou navštívili městečko Grossbottwar v Německu. Ubytování jsme byli v rodinách u našich kamarádů ze spřátelené školy.

Vyjeli jsme ve středu ráno. Cesta byla velmi dlouhá, trvala deset hodin. Po příjezdu jsme se všichni seznámili. Po vzájemném představení jsme šli na večeři, kde podávali jejich typické jídlo Maultaschen. Potom jsme odešli do rodin. Ve čtvrtek jsme se rozdělili do skupinek a chodili jsme po škole. Naši přátelé si pro nás připravili mnoho zajímavých akcí. Ještě ten den jsme stihli navštívit krajinu, kde se pěstuje hroznové víno. Nakonec jsme si všichni šli zabruslit. V pátek jsme navštívili velmi sympatického starostu města. Poté jsme zhlédli krásný a velký zámek Ludwigsburg. Po skončení prohlídky jsme měli ve městě rozchod. Mnoho zábavy jsme si užili při večerní či spíše noční procházce tamější přírodou. Víkend jsme strávili v rodinách. Připravili si pro nás zajímavý program. Někteří z nás grilovali, někteří šli do aquaparku či zoologicko-botanické zahrady. Víkend utekl velmi rychle. V pondělí nás na hradě Guttenberg zaujali dravci. Z rozhledny na kopci Killesbergturm byl krásný výhled. Při dalším rozchodu ve městě se většina lidí šla občerstvit. Po příjezdu ke škole jsme se opět vrátili do rodin. V úterý jsme brzy ráno jeli do města Stuttgart. Zde nás ohromila prohlídka muzea vozů značky Mercedes-Benz. Viděli jsme mnoho aut, od nejstarších až po nejnovější. Po návštěvě muzea jsme se vrátili do rodin, kde jsme se připravovali na svůj poslední večer. Měli jsme takovou menší párty, na níž jsme se výborně bavili. Mezi nejlepší akce patřilo karaoke, kde si každý mohl vyzkoušet své pěvecké schopnosti.

Poslední den jsme se se svými kamarády rozloučili a odjížděli domů autobusem s dobrým a vtipným řidičem, se dvěma skvělými, ochotnými a trpělivými učitkami a s perfektním panem ředitelem.

Už se také všichni těšíme, až naši kamarádi přijedou do Třebíče, abychom se i my mohli pochlubit památkami Třebíče.

*Autor: Kristýna Bušová a Lucie Deabisová, VIII. C
Zdroj: Jiří Mirovský, Michal Pantůček a Jiří Sýkora, VIII. C*

U muzea

Foto: Jan Pohořelický

Drobty z konce minulého školního roku Na Chaloupkách

Jako ostatní šesté třídy i my žáci 6. C jsme se dne 13. 6. 2008 ráno v 8 hodin setkali na autobusovém nádraží a odjeli jsme autobusem směr Chaloupky. Nejdřív jsme dostali batoh s pomůckami. Šli jsme k nedalekému rybníku, kde jsme lovili hmyz a zkoumali jej pod lupou. Byli jsme rozděleni do skupin po čtyřech. Některé skupiny našly velmi dobré úlovky, jako jsou například mloci, některé neobjevily nic. Pak jsme se všichni podívali, co jsme ulovili. Když jsme přišli zpátky, odevzdali jsme pomůcky a dali si přestávku. Posilnění dobrými svačinkami jsme šli znovu do lesa a zase jsme hledali hmyz, který jsme pak zkoumali. A úplně nakonec jsme měli ještě jednu přestávku. Poté jsme se vrátili zase autobusem domů.

Autor: Jana Dvořáková, VII. C

Pop rock show

Dne 23. 6. 2008 se uskutečnil koncert studia POP hudby v Divadélku pod schody. Byl určen pro žáky 4. - 9. ročníku. Moderovala ho Marcela Kloudová z 9. A. České i anglické písničky zazpívaly všechny členky kroužku POP hudby, který vede paní učitelka Fišerová. Rodiče a další příznivci populární hudby si koncert mohli poslechnout v úterý 24. června v 17:00 hodin. Koncert se doopravdy povedl, moc se nám a doufám i ostatním žákům líbil.

Autor: Jana Dvořáková, VII. C, Michaela Cahová, VII. C

Školní raut

Tradičně na závěr školního roku dne 24. června 2008 v 11 hodin se uskutečnil raut pro reprezentanty školy. Pan ředitel měl na začátku proslov a pár poučení, jak se zde máme chovat. Byli zde různí reprezentanti školy, např.: atleti, redaktori školního časopisu, tanečníci z Bene a také sbor Hlásek i účastníci vědomostních soutěží. Bylo tam mnoho dobrého jídla a pití.

Autor: Jana Dvořáková, Michaela Cahová, VII. C

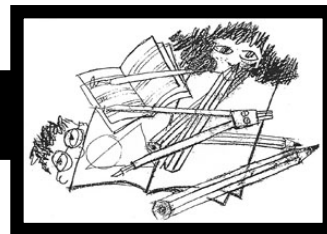
Školní výlet

Dne 19. 6. 2008 jsme ráno vyrazili na kolech do Holejí za Budišovem se slečnou učitelkou Jakešovou a paní knihovnicí Pelánovou. Dojeli jsme tam asi za tři hodiny. Ubytovali jsme se a mohli jsme hrát například fotbal, tenis, stolní tenis nebo další různé hry, některé i soutěžní. Vařili jsme si sami samá dobrá jídla. Druhý den jsme po ránu zamířili do zámku v Budišově podívat se na vycpaná zvířata. Vypadala, jako by byla živá. Po návratu jsme se věnovali hram, četbě či pouhému klábosení. Nakonec jsme šli spát do krásných pokojů a ráno, když jsme vstali, sbalili jsme se a jeli zase zpátky domů.

Autor: Jana Dvořáková, VII. C

PODEJTE I VY SVOJI RUKU

RUCE PŘÁTELSTVÍ – takto jsme nazvali projekt, který probíhá na 1. stupni. Připojte se k nám! Obkreslete si svoji vlastní ruku, vybarvěte ji a přidejte k těm, které jsou již zavěšeny na oknech v prvním poschodí na 1. stupni.

Ahoj!

Přinášíme vám novou rubriku plnou zajímavostí především ze života zvířat. Zakladatelkami rubriky jsou Kristýna Kazdová a Kristýna Krajčová, vedoucí rubriky je Kristýna Kazdová.

Milí čtenáři a milovníci zvířecích duší,

doufám, že se Vám naše nová rubrika líbí a věřím, že se pokaždé budete těšit z nových a nových článků o zvířatech. V každém čísle časopisu GAG-BEN Vám přineseme nové plemeno koně a psa. Pro tentokrát bylo vybráno jako nejoblíbenější plemeno koně anglický plnokrevník a jako psí plemeno, které se v ČR velmi rozšířilo a stalo se jedním z nejvíce užívaných psích plemen v ČR, yorkširský teriér. Přeji pěkné čtení v naší nové rubrice.

vedoucí rubriky PŘÍRODA Kristýna Kazdová

Anglický plnokrevník

Plnokrevný dostihový kůň, který je považován za nejlepšího dostihového koně na světě, se vyvinul v Anglii během 17. a 18. století, kde závodní koně byli velmi oblíbeni. Vývoj populace plnokrevníků se spojuje s dovozem tří orientálních koní – Darley Arabiana, Byerleye Turka a Godolphina, kteří se stali na počátku 18. století v Anglii hřebci-zakladateli nového plemene. V Anglii však dlouho před tím existovalo kmenové stádo koní, které bylo chováno většinou v královských hřebčinech. Jindřich VIII založil Královský chov v Hampton Courtu, kde se italská a španělská koně ovlivnění berberem křížili s domácím chovem. Chovatelé, kteří vytvořili anglického plnokrevníka, použili orientální koně pro jejich schopnost předávat potomstvu skutečně vyrovnaný typ. Obliba rychlých koní s vynikající stavbou a velkou výkonností stále stoupala a monarchové projevovali velký zájem o tyto koně. Za Karla II. kolem roku 1660 dostaly dostihy i chov koní nový impuls, na jehož základě vznikl plnokrevný dostihový kůň.

Na základě posuzování výsledku chovu a vlivu potomstva domácího stáda se v roce 1770 v chovu anglického plnokrevníka přestali užívat arabové. Plnokrevníci jsou jedním z nejlépe zdokumentovaným plemenem, k čemuž přispěly podrobné genealogické záznamy v plemenné knize General Stud Book, kde se mohou zapisovat hříbata, jejichž matka i otec jsou v plemenné knize zaneseni.

Anglický plnokrevník vyniká svou rychlostí, bojovností a psychickou odolností. Má vynikající stavbu těla, která je ideální pro dostihového a sportovního koně. Průměrná výška se pohybuje kolem 157 cm. Trup je úměrně dlouhý. Zád' je dobře vázaná a v bedrech silná. Lopatka je dlouhá a šikmá, kohoutek výrazný. Hloubka hrudníku umožňuje maximální rozšíření plíc. Hlava je delší, užší, ušlechtilá, zavěšena na dlouhém a nízko nasazeném krku. Zadní nohy jsou dlouhé s velmi dobře utvářenými hlezennými klouby. Přední nohy mají dlouhé svalnaté předloktí s velkými plochými klouby. Od počátku 20. století se chov plnokrevníků rozšířil po celém světě. V České republice je chov anglického plnokrevníka zastoupen v Hřebčině Napajedla a.s. Do tamního chovu dorazil ve čtvrtek 8. března 2007 nový přírůstek mezi plemeníky RELAXED GESTURE, který byl v sobotu 10. března při tradičním předvádění plemeníků poprvé představen chovatelské veřejnosti.

RELAXED GESTURE je odchovanec Moyglare Stud Farm. Je to ryzák narozený v roce 2001 jako syn jednoho z nejúspěšnějších plemeníků posledních let Indian Ridge, jehož potomci nejčastěji vítězí na tratích do 1800 metrů. Relaxed Gesture je však vítězem 2400 metrů

Gd-1 Pattison Canadian International Stakes. Relaxed Gesture běhal v barvách rodného hřebčína a kariéru zahájil v tréninku Dermota Welda. Jako dvouletý odběhl čtyři dostihy, přičemž jeho nejlepším výsledkem bylo druhé místo za Azamourem v Gr.2 Beresford Stakes. Vynikající formu měl v roce 2005, kdy jako svěženec amerického trenéra Christophe Klementa, který jej vyslal na start sedmi dostihů (čtyřech Gd-1), v kterých Relaxed Gesture získal tři vítězství, tři druhé a jedno třetí místo. Na nejvyšší scéně vyhrál Canadian International, získal druhé místo v Manhattan Handicape a v Sword Dancer Invitational Stakes a třetí místo v Man O'War Stakes. Za vítězství v Canadian International získal známku 122, což znamenalo 21. příčku ve světovém hodnocení World Thoroughbred Racehorse Rankings. V roce 2006 obhájil druhé místo v Manhattan Handicape, doběhl třetí v United Nations Stakes a získal známku 116. Celkově má Relaxed Gesture bilanci 18 startů, 4 vítězství, 6 druhých a 3 třetích míst a zisk 1 593 575 \$

Autor: Kristýna Kazdová, VIII. A

Zdroj: webové stránky

Iroquois s žokejem Fredem Archerem, vítězové Epsomského derby z roku 1881

Rytina

Kam na agility v Třebíči

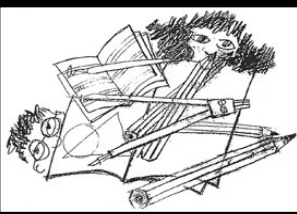
Pro ty, co nevědí, co agility vůbec je:

První závod agility se v České republice konal v roce 1991. Klub agility České republiky byl založen v roce 1992. Počet členů Klubu stále roste, v roce 2000 měl již 400 členů. Činnost Klubu je zaměřena na propagaci agility a na práci v oblastních skupinách, které soustředí zájemce o agility ze svého okolí. Klub každoročně pořádá Mistrovství České republiky v agility a Mistrovství mládeže v agility, kterého se mohou zúčastnit psi všech ras, s průkazem původu i bez něj (i kříženci). Pro své členy vydává Klub zpravodaj Střípky, který vychází 5x ročně a obsahuje informace o agility v ČR i ve světě, o připravovaných závodech atd. Členové Klubu mají také výrazně levnější startovné na závodech agility v ČR. Členem Klubu agility ČR může být každý občan bez ohledu na státní příslušnost, který zaplatí členský příspěvek pro daný rok.

Agility Třebíč:

Cvičák se nachází hned za fotbalovým hřištěm u nemocnice. Cvičí se zde poslušnost, flyball a samozřejmě agility. OSA Agility Klub Třebíč má mnoho vynikajících psů, kteří už závodí se svými miláčky na různých závodech. Proto jsem pro vás připravila něco ze života zkušené agilitačky:

Pekárková Petra a border kolie Eseja Sléžský Hrádek neboli Kess(Casey).

Jak dlouho a jak často navštěvujete cvičák?

V letních měsících, tedy když zrovna nejsem někde fuč, obvykle 4 - 5x týdně. V zimě, kdy nám tréninky komplikuje sníh, námraza, neskutečná kosa a brzká tma, cvičíme převážně doma. Na cvičák se kvůli škole dostanu nanejvýš dvakrát týdně.

Máte nějaký vytoužený cíl, kam byste se se svým psem chtěla dostat?
Sen, chcete-li cíl, každopádně mám. Stejně tak jako asi všichni pejskaři, kteří se rozhodli něco se svým mazlem dokázat. Někam to dotáhnout.. Můj sen se jmenuje ME (Mistrovství Evropy) v agility. Pokud bychom se dobře uvedly tam, tak možná někdy MS (Mistrovství světa). Ale to je ještě hodně daleko :)

Jak jste spokojená s výcvikáři z OSA Agility Klub Třebíč?

Jsou to lidé, kteří mi pomohli s tím malým torpédem, které jsem si při-

Casey na Áčku

Foto: Agility klub Třebíč

nesla domů. I když o tom možná neví, dali mi cíl a vycházejí mi vstříc, jak to jen jde. A přestože s některými nesdílím stejné názory, což je konečnou příčinou, obdivuji jejich vůli držet klub v každé chvíli nad vodou.

Co byste doporučila lidem, kteří by měli zájem chodit na OSA Agility Klub Třebíč, a čím vším se OSA Třebíč zabývá?

Asi to, aby přišli a vyzkoušeli si, jestli je to bude bavit. Nemá cenu začít chodit, nutit psa všechno dělat a pak se na to vykašlat. Je to stejné jako u jakéhokoli jiného sportu, s tím rozdílem, že zde jste vázáni i na psa. Agility klub Třebíč se nezabývá pouze agility, jak by se mohlo na první pohled zdát, ale i výcvikem poslušnosti, flyballu. Naši vedoucí vám pomůžou s přípravou na výstavu, a, pokud budou vědět, poradí s problémy. Stejně tak to, že nemáte cíle zrovna rovnající se vrcholovému závodění, neznamená problém.

Autor: Kristýna Kazdová, VIII. A

Flyball

Foto: Agility klub Třebíč

Jaké je vaše nejoblíbenější zvíře?

Jaký byl důvod k vytvoření ankety pro žáky prvního a druhého stupně ZŠ Benešova? Protože jsme založili v září 2008 novou rubriku týkající se hlavně zvířat, chtěli jsme zjistit, jaké je vaše nejoblíbenější zvíře.

Výsledky ANKETY O NEJOBLÍBENĚJŠÍ ZVÍŘE:

- 1.místo-pes
- 2.místo-jiné zvíře
- 3.místo-kočka
- 4.místo-kůň
- 5.místo-křeček

Samozřejmě nesmí chybět ani nejoblíbenější zvíře učitelů, kterým se stal věrný přítel člověka PES.

Odpovídal velký počet žáků, ale některé odpovědi byly chybné, a proto byly vybrány pouze odpovědi, které odpovídaly zadání ankety. Dobře nám odpovědělo 184 žáků, kterým děkujeme.

Autor: Kristýna Kazdová, Martina Kloudová, Kristýna Krajčová, VIII. A

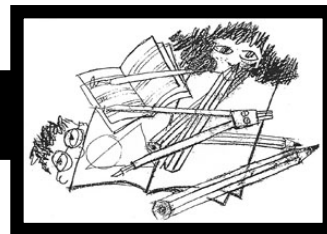
Jorkšírský teriér

PŮVOD: Jorkšírský teriér byl vyšlechtěn na konci 19. století, a to horníky a pracovníky z West - Ridingu (město stojící v Yorkshire - Nottinghamském uhelném revíru). Štěňata jorkšírského teriéra byla vyšlechtěna v údolí řeky Er a velice se podobají štěňatům erdelteriérů. Předpokládá se, že toto plemeno vzniklo křížením sky-teriéra s plemenem černě pálených teriérů. Je zajímavé, že proto, aby toto malé plemeno mohli exportovat, museli přistoupit k velmi umělé selekci (pes váží maximálně 1 kg). Plemeno bylo uznáno FCI, AKC, UKC, KCGB, CKC, ANKC.

Jorkšírský teriér

Foto: webové stránky

POPIS: Jorkšírský teriér je velice kompaktní pes, podobný na dlouhosrstého toi-teriéra. Výška v kohoutku je 23 cm. Hmotnost do 3,2 kg (někdy i nižší). Hlava je zploštělá, s krátkým čumákem a černým čenichem nosu. Na hlavě je dlouhá srst jasně zlatavé barvy. Zvláště dlouhá srst je na čumáku a okolo uší. Zřetelně jasné je rozdělení barev: na hlavě je pouze zlatavě pálená, na krku a těle tmavá, modravě ocelová. Uši nejsou velké, tvarované do písmene „V“, stojaté nebo polo-stojaté. Ocas je pokrytý srstí tmavšího odstínu než na celém těle. Dle standardu srst nesmí padat z boků na podlahu a je pravidelně rozdělena od špičky nosu až ke konečku ocasu do pěšinky. Přiznané je modré zbarvení ocelového odstínu, se zlatavým pálením, u kořene tmavším. Štěňata tohoto plemene se rodí na svět zcela černá.

VÝŠKA: ideál 23 cm

VÁHA: do 3,2 kg

SRST: vyžaduje pečlivou a důkladnou péči

CHARAKTER: Jorkšírský teriér je velice oddán svému majiteli, vyniká pevným zdravím. Je velice veselým i společenským psem. Nádherně se chová nejen ke všem členům rodiny, ale i k jiným domácím zvířatům.

Autor: Kristýna Krajčová, VIII. A

Zdroj: webové stránky

Víte, co je hipoterapie?

Několik lidí v našem okolí jezdí na koních a provádí s nimi hipoterapii. Tuto terapii využívají některé jezdecké kluby. Na hipoterapii musí být kůň speciálně vycvičen. Terapie pomáhá k zlepšení zdravotního stavu.

Hipoterapie

Foto: www.stajpucher.cz

Hipoterapie je terapie s koňmi, kterou může využívat každý, děti i dospělí, ale většinou se využívá u neurologických onemocnění (dětská mozková obrna, roztroušená skleróza, degenerativní nervová onemocnění atd.), u ortopedických onemocnění (skoliozy, svalové dysbalance atd.), a také v kategorii interního lékařství (kardiovaskulární onemocnění, astma bronchiale, obezita atd.). U klienta dochází k výraznému zlepšení koordinace pohybu, zdravotní a psychické stránky. Tuto část hiporehabilitace vede terapeut se vzděláním z oblasti fyzioterapie nebo lékařství a kurzem hipoterapie. Tým doplňuje hipolog

a dobrovolní pomocníci z řad studentů středních a vysokých škol. K hipoterapii patří i práce ve stáji před i po ježdění (čištění a sedláni koní). Terapie se může dělat i ve skupinách při různých hrách. Hlavním cílem léčebného pedagogicko-psychologického ježdění na koni je podpora sebedůvěry pacienta prostřednictvím cvičení samostatnosti, obratnosti a odvahy, rozvoj komunikace klienta vůči zvířeti i terapeutovi, tlumení agresivity, výchova k zodpovědnosti a kázní.

Autor: Martina Kloudová, VIII. A

Zdroj: webové stránky

Který zvítězí?

Foto: www.fitmin.cz

Zúčastnila jsem se „Židličkované na koních“

V sobotu 26. 8. 2008 se konaly v Sokolích závody v drezúře a parkurovém skákání. Tento den organizovala TJ Equi - sport. Jezdecký klub ve stáji Sokolí reprezentovaly dvě nadané jezdkyňe: Pavla Sochorová a Markéta Moláková na koních: Růženka a Rona. V drezúře se Markéta a Rona umístily na krásném 2. místě. V parkuru stupně ZM Pavla s Růženkou obsadily skvělé 1. místo. Proběhla tam i ukázka westernového ježdění, country tanců i s výukou a večer i překrásná „Ohňová show“. Po odjetí poslední soutěže se čtyři odvážlivci zúčastnili „Židličkované na koních“. Na 1. místě se umístila Marie Dobešová s klisnou Hanny Shagya - arab; na 2. místo se probíjela Lucie Barterová ve westernovém sedle na Zoře - českomoravský belgický kůň; 3. místo obsadila Nikola na drobné Záhadě - český teplokrevník; a na 4. místo se dostala Alžběta Pospíchalová s kobylkou Havanou - český teplokrevník. --Celý den proběhl dobře, bez nějakých velkých komplikací.

Autor: Alžběta Pospíchalová, VIII. C

Ahojky!

Zdravím všechny čtenáře časopisu GAG BEN! Určitě jste si všimli, že v časopise přibyla nová rubrika. A již v dalším čísle přibudou nové dvě strany! Ptáte se, co tam bude? Přece příběhy o mně! Jsem malý pejsek rasy Jack Russel Teriér a jsem „taaakhle živý“. V každém čísle si pak můžete přečíst další díl. Dozvíte se, jaké jsem udělal pokroky, co jsem rozkousal a nebudou chybět vtipné chvílky, kdy jsem zlobil paničku a samozřejmě ani o obrázky nebude nouze. Tak doufám, že Vás to bude bavit a že už teď se na mě těšíte.

Tak ahojky GAGBENÁCI!

Atletická příprava

Atletická příprava je sportovní kroužek pro kluky a holky z třetích až pátých tříd. Tréninky jsou v pondělí od 15:00 do 16:30 a ve středu od 13:30 do 15:00. Trenéři přípravy jsou pan učitel Mikoláš a pan učitel Štěpnička. V atletické přípravě se učí hod kriketem, běh, skok do dálky a výšky, hrají se různé hry. Jezdí se i na závody, např. do Jihlavy, Pelhřimova nebo Pacova. Závodilo se taky v Třebíči, třídní seriál Běhej, skákej, házej.

Autor: Jan Mikoláš, V. C

Běhej, skákej, házej

Atletická soutěž Běhej, skákej, házej je třídní seriál pro žáky prvního stupně všech základních škol.

Závody připravila atletická příprava ZŠ BENEŠOVA a TJ Spartak Třebíč. V třetím díle Běhej, skákej, házej se závodilo v disciplínách: běh na 150 m, šestiskok, hod plným míčem.

Vydrž, vydrž!

Foto: Pavel Mikoláš

Z naší školy byli na prvních místech tito sportovci:

3. třída chlapi:

150 m:	Vít Šesták	30,02
šestiskok:	Milan Března	9,56
hod plným míčem:	Vít Šesták	3,54

4. třída dívky:

150 m:	Petra Jordánová	26,63
šestiskok:	Petra Jordánová	10,92
hod plným míčem:	Eliška Škorpíková	4,69

4. třída chlapi:

150 m:	Tomáš Hrbáček	26,08
šestiskok:	Pavel Navrkal	10,27
hod plným míčem:	David Novotný	4,27

5. třída dívky:

150 m:	Michaela Burešová	28,53
hod plným míčem:	Kateřina Horáčková	5,30

5. třída chlapi:

150 m:	Jakub Mikoláš	25,22
šestiskok:	Jan Kašík	11,30
hod plným míčem:	Martin Sláma	5,50

Autor: Jan Mikoláš, V. C

Na stupních vítězů

Foto: Pavel Mikoláš

Semifinále mistrovství ČR družstev starších žáků

Konalo se 27. 9. v Jablonci nad Nisou. Členové TJ Spartak Třebíč, v nichž jsou i starší žáci sportovních tříd naší školy, se účastnili semifinále. I přes vynikající výsledky našich žáků patřili tyto závody mezi ty méně úspěšné kvůli neúplnému týmu, ale všichni na sebe mohou být hrdí.

V běhu na 60 m byl neúspěšnější bývalý žák naší školy Nguyen Trung, který skončil čtvrtý s výkonem 7.80 a šestý byl Ivan Hamža 9. B s výborným výsledkem 7.81. Velmi úspěšný byl také Erik Vidlák, který šel poprvé na závodech 3000m chůze a skončil na čtvrtém místě s výkonem 20:31.66, tím pádem se stal okresním rekordmanem v této disciplíně.

Dobře dopadly také štafety na 4x60 m, neúspěšnější štafeta byla složena z žáků 8. a 9. sportovních tříd. Reprezentoval Bláha 8. B, Mitchell 8. B, Diviš 9. B a Hlaváč 9. B. Umístili se na pátém místě.

V technických disciplínách byl jedním z neúspěšnějších Milan Kabelka 9. B, který reprezentoval na hodu diskem, kladivem a ve vrhu koulí.

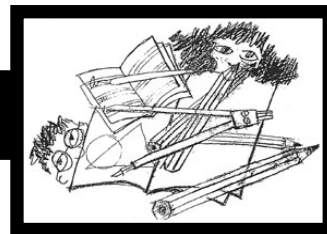
Všichni reprezentanti podávali opravdu vynikající výkony, na které můžou být pyšní jak oni, tak i my.

Autor: Zdeňka Kolářová, IX. B

Diviš na trati (žákovská olympiáda)

Foto: Jakub Noha

Třebíčské děti se staly olympioniky

Základní škola Benešova pořádala v rámci projektu „Prožijeme si Olympiádu“ 4. žákovské olympijské hry. Již tradičně se konají v roce, kdy probíhají oficiální olympijské hry.

Přeskočím!

Foto: Jakub Noha

Ne jinak tomu bylo i letos. Čtvrtá žákovská olympiáda 2008 byla ale přece jenom v něčem jiná. Zatímco předchozí byly mezinárodní a byly určeny pouze dětem z naší školy a žákům z partnerských škol, tentokrát se jí mohly zúčastnit všechny třebíčské děti do 15 let. Účastníci závodili nejen v bězích, skocích a vrzích, ale také v plavání, cyklistice a kanoistice.

Čtvrté žákovské olympijské hry byly slavnostně zahájeny

Medaile pro vítěze

Foto: Jakub Noha

vztyčením olympijské a české vlajky dne 9. září 2008.

Na atletickém stadioně Spartaku Třebíč (dříve TJ JE Dukovany) závodníci běhali, skákali do dálky a do výšky, vrhali koule a házeli kriketovým míčkem. Plavecký bazén Laguna hostil všechny plavce. Ve sportovním areálu školy soutěžili mladší žáci ve vybíjené, starší v kopané a přehazované. Zde pak probíhalo i finále v běhu na 60 m, štafety, finále kopané, decimaraton. Mladí cyklisté se sjeli v Libušině údolí a kanoisté u řeky Jihlavy pod lávkou vedoucí do Zámostí.

Závodníci byli odměňováni medailami a diplomy, zúčastněné děti se radovaly ze svých úspěchů, prohry braly statečně, neboť se řídily známým: „Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se.“ Dokazuje to i účast všech žáků třídy v některých disciplínách, např. v přehazované.

Celkem soutěžilo 490 žáků z letošních 651, což je 75,3%. Na prvním stupni to bylo 277 z 374, což je 74,1% a na druhém stupni 213 z 277, což je 76,8%.

Čtvrté olympijské hry probíhaly v týdnu od 8. září do 12. září 2008 ve spolupráci s těmito organizacemi: Sokol Třebíč, přístav vodních skautů Žlutá ponorka Třebíč, TJ Spartak Třebíč, Laguna Třebíč. Projekt vznikl za podpory grantového systému města Třebíč Zdravé město a kraje Vysočina.

Počasí bylo super! Podařilo se nám určit výborný termín.

V průběhu her se nám podařilo získat interview s Annou Pohořelickou a Lucií Deabisovou.

Anna Pohořelická

Kolikáté místo máš? A za jakou disciplínu?

Mám třetí místo za cyklistiku.

Když ses přihlásila do této disciplíny, myslela sis, že získáš nějakou medaili?

Ne, to jsem si nemyslela, byla jsem z toho hodně překvapená.

Přihlásila ses ještě do nějaké disciplíny?

Ano, do skoku do výšky.

Bavila tě tato olympiáda?

Ano.

Anička a její medaile

Lucie Deabisová

Kolikáté místo máš? A za jakou disciplínu?

Mám třetí místo za skok do výšky.

Když jsi začala skákat, myslela sis, že máš naději na medaili?

Ne, nemyslela jsem si to, ale vyhrát - to je dobrý pocit.

Jaké to tedy bylo stát na stupínku těch nejlepších?

Bylo to zvláštní, když to člověk vůbec nečeká.

Máš nějaký vtipný zážitek z této olympiády?

Ne, nemám.

Autor: Kristýna Bušová, VIII. C

Foto: Jakub Noha, IX. C

A Lucie získává 3. místo

Foto: Jakub Noha

V Třebíči se konalo mistrovství České republiky v atletice

Třebíč, 6. září 2008. Na sportovním stadionu Spartaku Třebíč se konalo mistrovství ČR v atletice. Soutěžila zde družstva žen a mužů v různých disciplínách. Během této veliké akce jsme si dovolili udělat rozhovor jak s diváky, tak i soutěžícími.

Odchytili jsme si jeden mladý pár a ten nám odpověděl na naše otázky takto:

Jaký je Váš oblíbený sportovec/kyně?

Hm... asi Jágr a Čech.

Jaký sport máte Vy osobně nejraději?

Nejraději? Asi fotbal a volejbal.

Sledujete sport pravidelně?

Jen šípky(smích).

Provozujete nějaký sport?

Dá se říci, že fotbal.

Vedete k nějakému sportu i Vaše děti?

Zatím žádné nemáme.

Proč jste se rozhodli dnes navštívit tuto halu?

Jsmo tu pracovně.

Děkujeme za rozhovor.

Nejsme sice profesionálové, ale podařilo se nám získat exkluzivní rozhovory s vynikajícími sportovci.

Petr Svoboda

Disciplína: 110 m překážky
Narozen: 10. 10. 1984, Třebíč
Oddíl: PSK Olymp Praha
Trenér: Ludvík Svoboda

Jak jste se dostal ke „své“ disciplíně?

Na začátku jsem hrál fotbal, ale už mě nebavilo vyhrávat za tým, tak jsem přešel k atletice. Tam vyhrávám sám za sebe.

Čím byste chtěl být, kdybyste nebyl sportovcem?

To opravdu nevím(smích).

Jaký předmět jste na základní škole preferoval?

Samozřejmě že tělocvik.... a matematiku.

A který jste naopak neměl rád?

Český a německý jazyk.

Míval jste na vysvědčení dobré známky?

Nepatřil jsem k ulejkákům, ale ani šprtům. Byl jsem takový průměrný.

A když jste u tématu škola, chodil jste tam rád?

Nerad jsem tam chodil, když jsme psali písemku, ale jinak docela ano.

KUPUJTE GAG-BEN!

Zajímají vás úspěchy našich sportovců?

Sledujte naše stránky **GAG-BEN**!

Poslouchajte školní hlášení!

Jan Železný

Disciplína: Oštěp
Narozen: 16. 6. 1966
Trenér: Jaroslav Brabec

Jak jste se dostal ke „své“ disciplíně?

Začal jsem s hokejem a k oštěpu

jsem se dostal přes rodiče.

Čím byste chtěl být, kdybyste nebyl sportovcem?

Kdybych nebyl sportovec, tak bych dělal něco s auty.

Jaký předmět jste na základní škole preferoval?

Samozřejmě že tělocvik.

A který jste naopak neměl rád?

Matematiku.

Míval jste na vysvědčení dobré známky?

Jak kdy.

A když jste u tématu škola, chodil jste tam rád?

Ano, chodil jsem tam moc rád.

Tomáš Janků

Disciplína: Výška
Narozen: 27. 12. 1974
Oddíl: TJ Dukla Praha
Trenér: Jan Janků st.

Jaký je Váš nejlepší zážitek z letošní olympiády?

Můj finálový závod.

A naopak nejhorší?

Žádný nemám, všechno bylo super.

Líbilo se Vám tam?

Olympiáda byla pěkně zařízená, ale město mě nenadchlo.

Chtěl byste jet i na příští olympiádu?

Určitě.

Myslíte, že se tam dostanete?

To opravdu nevím. To záleží na tom, jak budu trénovat a jak se budu snažit.

Podle čeho jste si vybíral „vaši“ disciplínu?

Myslím si, že se k ní hodím.

Čím byste chtěl být, kdybyste nebyl sportovcem?

Architektem.

Jaký předmět jste na základní škole preferoval?

Tělocvik(smích).

A který jste naopak neměl rád?

Hudební výchovu.

Míval jste na vysvědčení dobré známky?

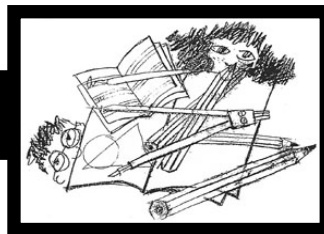
Ano, většinou ano.

A když jste u tématu škola, chodil jste tam rád?

Ne.

Po dni plném skvělých sportovních výkonů se nakonec na 1. místě v kategorii mužů umístilo družstvo z Kroměříže a v ženské kategorii si 1. místo vybojovalo družstvo USK Praha.

Autor a foto: Klára Matoušková, Tereza Neubertová, Michaela Avkovská, VII. C, Kristýna Zatloukalová, VII. A

Z vlastní tvorby

MaxiQ

*V létě přišla novina,
nový život začíná.*

*Z hnědavého klubička
koulela se kulička.*

*Co to leze? Co to je?
Poznám to dle postoje.*

*Spatřila jsem pejska,
který právě vejská.*

*Od mámy se napil.
Zubama mě lapil.*

*Táhla jsem ho...
..., nepomohlo.*

*Pak se pustil sám,
lehnul a šel spát.*

*Pár měsíců uplynulo.
Je z něj velký pes,
štěká na celý les.*

*Urozené jméno Max
po právu mu patří.*

*Chvilí vznešeně se nese
a pak někde lotří.*

*Jednou v zimě
chyt nás stres,
Maxička našeho
pokousal pes.*

*Nožku měl špatnou,
ale Maxík nezapře
svou povahu zdatnou.*

*Vylízl se z toho!
Je to šikula!*

Myšák Majki

Jak se narodil

Majki se narodil v normální myší rodině, která žila v přístavu, kde se nakládaly lodě, které pluly do dalekých krajů s různým nákladem. Ale když kolem projelo pizza auto, všechny myšky vylezly a dívaly se, kam jede. Někdy, když zastavilo blízko, to bych vám přál vidět. Myši se rozběhly k autu a některé dokonce vlezly do auta a

*Slzy se ztratily.
Zdraví jsme oslavili.*

*A za nějaký čas
byl u nás stres zas.*

*Maxík ve svých šesti letech
nám měl umřít...*

*Řekli jsme, že tak to nejde.
Komu na tom ale sejde?*

*Ze soboty na neděli
bychom o něm nevěděli.*

*Jeli jsme za léčitелеm,
uhodil nad jeho tělem.*

*A zázračným způsobem
začal chodit.*

*Život už měl zase smysl,
praví teďka moje mysl.*

*Se slzami v očích říkám:
„Já už mu teď nepomohu
ani tím, že tu teď vzlykám.“*

*V devíti letech tragicky zemřel.
Auto nám ho vzalo.
A už nevydalo.*

*Byl to velký bojovník.
Avšak smrt byla větší,
temnější a krutější.*

*Teď si v nebi pěkně žije,
i když sněží, i když lijí.*

*Ztratila jsem kamaráda,
měla jsem ho hodně ráda.*

*Pac a pusu Maxičku!
Měj se krásně v nebičku!*

©Kamila Němcová, VII. C

podávaly pizzu dolů. Potom s ukořistěnou pizzou utíkaly do přístavu. A jedly a jedly. Majki, protože byl mladá, ale velmi čiperná myška, pomáhal s vykládáním pizz.

Jednou se však stala nepředvídatelná věc. AUTO PIZZA ZASTAVILO U HLÍDAČE PŘÍSTAVU!!! Bylo to hned vedle starého jeřábu, kde je myší město, kterému říkají „JEŽÍKOV“. Majki hned spěchal k autu a ještě dvě myši za ním. Společně vylezli nahoru, pizza auto mělo totiž vždy otevřené okno dokořán, a shazovali dolů pizzu jednu za druhou. Shodili sotva čtyři, když najednou ty dvě myši uviděly, jak přijíždí řidič auta pizza. Zavolaly na Majkiho, aby slezl dolů, že se blíží nebezpečí. Majki chtěl utéct, ale udělal špatný pohyb. Pacičkou spadl mezi dvě pizzy, nožičku nemohl vytáhnout, ať dělal, co dělal. Nad ním něco zašramotilo a spadla na něj velká pizza. Hrkly dveře, pán nastoupil.

Majkiho první cesta

Majki prokousal pizzu. Rozhlížel se po autě, všude byla samá pizza, ale jíst se mu nechtělo. Říkal si, kam asi jede, jestli se ještě někdy vrátí do JEŽÍKOVA za mámou a tátou a za ostatními myškami.

Vtom auto odbočilo a zastavilo. Majki se podíval ven a viděl, jak nastoupila nějaká paní, sedla si a pán řekl: „Vedoucí mně půjčil auto a dal mi dlouhou dovolenou a pár pizz s sebou.“ „Výborně, ale měli bychom spěchat, trajekt jede za dvacet minut.“ „Trajekt?“ říkal si Majki, „ach ano, už si vzpomínám. Jednou jsem slyšel, že auta, která jedou do Indie musí najet k nájezdu číslo sedm trajektu Columbia číslo 7233.“ Potom slyšel hukot motorů a viděl, jak auta jedou do jiné části přístavu, kde Majki nikdy nebyl. Ani tam nechtěl být. Byl tam hluk a rachot, a navíc tam nikdy nejelo pizza auto !!! Za malou chvíli už zase jeli po silnici do přístavu. Projeli kolem nové čtvrti a potom zahnuli do té části, která se přestavovala.

Autor: Tomáš Tůma, VI. B

Pokračování příště

Co jsme se dozvěděli

Těhotný muž

Američan Thomas Bestie porodil holčičku!!!

Američan Thomas Bestie překonal samotnou matku přírodu a k našemu udivení je historicky první těhotný muž, co porodil zdravé dítě.

Americká televizní stanice informovala, že 34 letý muž přivedl v neděli v porodnici ve státě Kreton na svět holčičku, a to přírodnou cestou, původně měl ale v plánu porodit císařským řezem.

Bestie se narodil dříve jako žena a později se podrobil částečné změně pohlaví. Podle zákona je tedy muž, ale vzhledem k tomu, že si nenechal odstranit dělohu ani vaječníky, mohl otěhotnět.

Můj osobní komentář: Jak je vidět, záranky se dějí..., ale tohle mi spíš připadá jako z filmu JUNIOR- v hlavní roli Arnold Schwarzeneger.

Autor: Alžběta Pospíchalová, VII. C
Zdroj: webové stránky

BOJ O KLUKA

(fotostory)

Michaela Avkovská

Kamila Němcová

Herec si přeje zůstat
v anonymitě

Alexandra Kubičková

Jana Dvořáková

Klára Matoušková

Patty a Vann ve třídě...

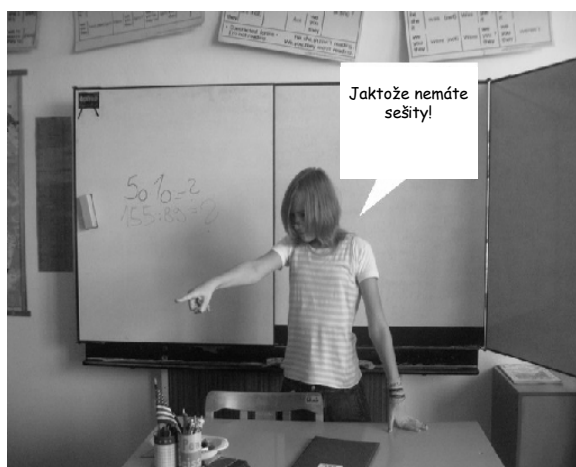
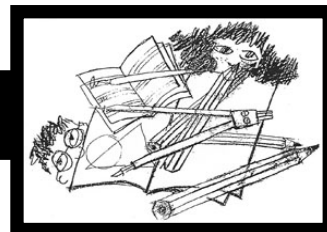
O polední přestávce si holky vyjdou ven a Patty začne žárlit...

Opět ve třídě...

Jejich pomsta je prostě dokonalá!

Jakže nemáte sešity!

Pomsta jim opravdu vychází...

3. Sešity mají! Jen se vmlouvají, protože nemají DÚ, paní učitelko! Viděla jsem je!

Grr!

2. Žádné výmluvy!

1. Mno my....

Učitelka se vážně zlobí a Vann s Patt mají radost...

2. Tak jo. Dneska po škole před mým barákem!

3. O.K.

1. Tak tohle si vypijete!

Holky vypění a vykopou válečnou sekeru...

3. My dobře víme, že jste to byly vy! Přiznejte se, vy zbabělý kachny!

1. Tak co? Co ty sešity?

4. Jak se opovažuješ...?!? Ty...!!!

2. My nic!

V 15:00 před barákem Vann...

Já můžu chodit s kým chci! Tobě do toho nic není!

Nemůžeš mít kluka, kterej se líbí mně! To teda ne!

ÁÁÁÁÁÁ

Nevydrží to a vrhnou se na sebe...

Cože?!?

Bla... bla...

Bla, bla, bla...

Patricie ztratí nervy a odejde. Ostatní se jen dívají...

Děkujeme všem žákům VII. C, kteří se na tvorbě fotostory podíleli.

Autor: Jana Dvořáková, Klára Matoušková, VII. C
Foto: Klára Matoušková, VII. C

